

Je to on? Alebo ... ?

Dávid Pogran

Žiak, ktorého stretávate vždy v dobrej nálade na väčšine olympiád a školských podujatí, zdraví sa všetkým učiteľom a možno vám už neraz podržal vchodové dvere s pánom informátorom za chrbtom.

Náukuk

KOČAP DEMOS-KRATOS DEŇ OTVORENÝCH DVERÍ

J
e
h
o
m
e
n
o
s
a
d
o
z
v
i
e
t
e

v
ď
a
l
š
o
m
č
í
s
l
e.

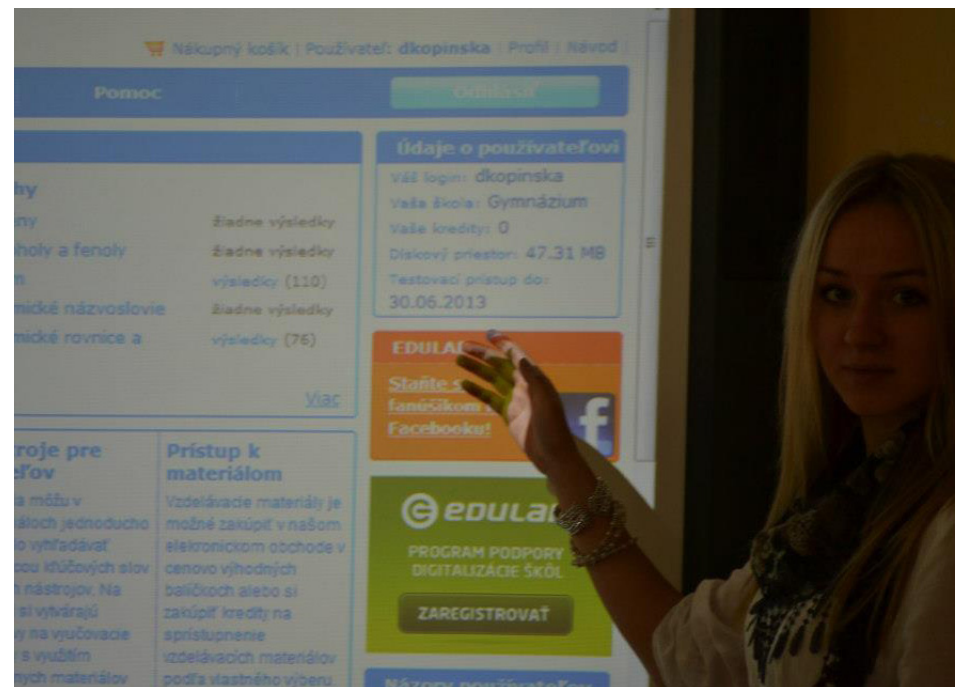
3	podujatie	Kočap
5	podujatie	Psychosociálny výcvik
8	súťaž	Zber papiera
9	úvaha	Metafora
10	projekt	Expedícia demos-kratos
14	podujatie	Škola v prírode
16	úvaha	Hodnoty
18	tradícia	Deň otvorených dverí
21	anketa	Interview

Planéta vedomostí

Michaela Bodyová

Ako je už známe aj tento rok sme mali na Dni otvorených dverí stanovisko planéta vedomostí. Na tomto stanovisku sme uchádzačom o štúdium predstavovali portál, ktorý už my študenti gymnázia veľmi dobre poznáme. No tento rok sme ho trochu rozšírili, pridali sme tam informatiku, fyziku. Okrem týchto predmetov sme tam mali aj predmety, ktoré boli minulého roku napr. chémia, biológia, anglický jazyk, atď. ... Tento rok sme si pre nich prichystali aj okrem výkladu, aj samostatnú prácu, s ktorou sme im, samozrejme, trochu pomohli. Niektorí deviataci boli trochu hanbliví a akoby sa nás báli, no iní zasa boli smelší a spolupracovali. Celý Deň otvorených dverí prebiehal vskutku v príjemnej atmosfére.

TVORCOVIA ŠKOLSKÉHO ČASOPISU

Koordinátor:

Mgr. Ingrid Orjabincová

Redakčná rada:

Martin Mierka, Michal Havelka,
Monika Wikarská, Michal Polovka,
Dávid Pogran, Patrícia Sedláková

Grafické spracovanie:

Martin Mierka

Redaktori:

Michal Havelka, Simona Gorelová,
Michal Polovka, Monika Wikarská,
Emma Barilová, Michaela Bodyová,
Dávid Pogran, Zuzka Valochová,
Patrícia Sedláková, Alex Chovan-
cová, Mária Králiková

REDAKČNÍK

Prinášame Vám prvé číslo nového ročníka obľúbeného školského časopisu Nákuk. Udialo sa toho mnoho na našej škole od začiatku školského roka a tak Vám prinášame mnoho článkov z prostredia školy ale aj mimo nej. Nehovoriac o úvahách našich stálych umelcov. V tomto predvianočnom období Vám prajeme šťastné a veselé prežitie sviatkov a úspešný vstup do nového roka.

Váš časopis.

USA

Michal Havelka

Súčasťou Dňa otvorených dverí bola aj časť venovaná Spojeným štátom americkým. Naša „awesome teacher“ Zuzka spolu so skupinou jej študentov pripravili pre návštevníkov krátky program, týkajúci sa USA. Študent, ktorý mal možnosť navštíviť, spoznať a prežiť čas svojho života v tejto krajine sa podelil o svoje zážitky a skúsenosti s ňou. Adrián priblížil podrobnosti systému vyučovania anglického jazyka na našej škole a pokračovala prezentácia s americkou tematikou. Prejav ukončila malá súťaž, v ktorej mali záujemcovia možnosť vyhrať sladkú odmenu v podobe amerických muffins. Na mieste bola výnimočná možnosť občerstviť sa pochútkami, pôvodom z USA, no hlavne sa zúčastneným naskytla možnosť cítiť atmosféru tejto lokality a nahliadnuť do jej kultúry. Počin s názvom The way we feel sa niesol v domácej atmosfére, takže určite nebudem klamať, keď poviem, že sa prítomní cítili dobre a odniesli si úsmev na tvári.

Kočap

Michal Havelka

Jar školského a jeseň kalendárneho roka si žiaci tretieho ročníka a septimy spríjemnili podujatím medzi študentmi známym ako KOČAP. Aj v jesenných dňoch vie byť počasie nádherné a my sme to šťastie mali práve teraz.

A tak sme sa v chladné, ale slnečné ráno vybrali na cestu do susedných Tatier, konkrétne Tatranskej Lomnice. Po ubytovaní v hoteli s nie veľmi lákavým názvom-Volga a návšteve Tatranského múzea sa naše hladné krky konečne nasýtili a po krátkom oddychu vybrali na čerstvý vzduch. Prechádzka pre väčšinu z nás bola akýmsi zoznámením sa s nevelkým tatranským mestečkom. Akonáhle sme načerpali silu z okolitej prírody, zábavu sme presunuli na miestne vonkajšie športovisko. Mierne zdĺhavý hod granátom si účastníci krátili športom alebo témami ako napríklad, aký plán vymyslíme na večer ... Po presune na hotel, večeri a dôkladnej sprche dostali žiaci úlohy týkajúce sa zväčša prevencie, ochrany života, no taktiež mali za úlohu vymyslieť večerný program. Skupiny odprezentovali svoje na-

dobudnuté vedomosti, zahráli si Vilomeniny a odobrali sa do izieb.

Pomerne skorý budíček po skorej večierke bol nasledovaný cca. 6 hodinovou túrou. Počasie nám ale prialo, a tak to pre mnohých z nás bol príjemný zážitok, aj keď sme museli istý čas regenerovať. Večer naštartovala chutná večera, pokračovali posledné prezentácie a intenzívny program. Avšak dovoľím si tvrdiť, že veľké percento ľudí sa tešilo na svoj „vlastný program“.

Prišlo ráno a po raňajkách skupiny museli čeliť posledným úlohám kurzu. Zadania spočívali v skúmaní a spoznávaní miestnych styčných bodov, v krokovaní a v kreslení mapy skúmaného územia. Učebný kurz bol ukončený krátkym vyhodnotením, obedom v hoteli a návratom električkou do nášho podtatranského mestečka.

Myslím, že nehovorím len za seba, keď poviem, že takýto výlet bol príjemným spestrením a oživením školského roka. No zároveň chcem poznamenať, že podobné akcie by sa mohli konať častejšie, pretože sú u študentov veľmi populárne, obľúbené a zvyšujú ich morálku.

Interview s deviatačkou Zuzkou

Michaela Bodyová

- Čo ťa najviac zaujalo na Dni otvorených dverí?
Na Dni otvorených dverí ma najviac zaujal ruský jazyk.
- Prečo ťa zaujal práve ruský jazyk?
Zaujal ma prístup učiteľa, bol zábavný a s tou harmonikou v ruke jednoducho nemal chyby.
- Ak ťa tak zaujal ruský jazyk, uvažuješ nad tým, že si ho aj zvolíš ako druhý cudzí jazyk?
Nie, nad tým neuvažujem, pretože už teraz mám dva cudzie jazyky, tým druhým je nemčina. Takže ak ma príjmu budem si voliť nemčinu.
- Pomohol ti Deň otvorených dverí v rozhodovaní sa?
Deň otvorených dverí ma utvrdil v tom, čo som už dávno vedela, a to, že chcem ísť na vašu školu.
- Čo by si povedala o administrátorovi/ administrátorke?
Bola veľmi milá a pôsobila priateľsky.
- Páčilo sa ti reprezentačné video?
Áno, video bolo veľmi pekné a najviac na mňa zapôsobila veta, že mi ponúkate srdce.
- Tešíš sa na našu školu?
Áno, veľmi sa na to teším. Chcem byť súčasťou školy, ktorá mi nedá len vzdelanie, ale aj to srdce, zážitky, možnosť cestovania a na štyri roky sa stane mojou druhou rodinou.

Michal Vojsovič z oktávy pre našich hostí prednášku o kozmonautike v originálnom astronautickom outfite.

Počas celého dňa sme sa snažili hosťom ukázať to najlepšie z našej školy. Deň otvorených dverí sa im

podľa vlastných slov veľmi páčil a určite sa s nimi v septembri opäť stretne.

*návšteva stanovišta Francúzska hudba
francúzskym veľvyslancom v SR
jeho excelenciou J.E. Jean-Marie Bruno*

Psychosociálny výcvik

Mária Králiková

V pondelok 15.10.2012 ráno o pol ôsmej sa pre 82 žiakov druhého ročníka začal psychosociálny tréning. Zišli sme sa pred školou a netrpezlivo sme čakali na autobus.

Čakanie sme si spríjemňovali rozhovormi a pozorovaním ako ostatní študenti kráčajú do školy s výrazom na tvári, ktorý hovoril o tom, že je zase pondelok. Po niekoľkých minútach čakania k nám prišli učitelia a hneď na to aj autobusy, ktoré nás mali zaviesť do Vernára. Ako náhle sme všetci sedeli v autobuse, začali si nás učitelia počítať, aby náhodou niekoho nezabudli, našťastie, sme boli všetci, a tak sme vyrazili. Cesta trvala asi dvadsať minút.

Po príchode do penziónu sme sa rozdelili do izieb a dostali sme informácie ohľadom pobytu a už sme čakali iba na psychologičky. Po ich príchode sme sa rozdelili do skupín, väčšinou sme boli rozdelení podľa tried. A tak nás rozdelili na: II.B, II.C, II.D a nakoniec štvrtou skupinou bol mix všetkých tried.

V skupinách sme boli po dvadsať. Každá skupina mala určenú svoju miestnosť, kde sa počas troch dní schádzali a pracovali. Prvý deň bol zoznamo-

vací. Zoznamovali sme sa so psychologičkami a aj medzi sebou.

S psychologičkami sme robili aktivity vždy dopoludnia, popoludní prišli na rad učitelia. Prvý deň popoludní mala naša skupina u pani profesorky

Petkáčovej riešiť test všeobecných predpokladov, ktorý bol určený ako prijímačky na Masarykovu univerzitu v Čechách. Keď sme sa dozvedeli, že budeme riešiť test, všetci sme vyvalili oči a neverili vlastným ušiam, veď povedzme si pravdu, tak aj dopadol, katastrofálne. Skonštatovali sme, že na takýto test sme ešte neboli pripravení. Po tejto nekonečne dlhej hodine sme išli na ďalšie aktivity, kde sme riešili osobnosť a typy osobností. Potom prišla večera a po večeri večerný program. Prvý deň mali program triedy II.B a II.D. Po programe sme mali hodinovú večierku a po večierke sme museli všetci zaľahnúť a spať. Čo sa však nie tak celkom dodržalo.

A prišlo ráno a s ním druhý deň, ktorý sa začal rozcvičkou. Po rozcvičke boli na rade raňajky a po raňajkách prišli psychologičky. Kým sme na nich čakali, každá skupina pracovala na tvorbe plagátu – erbu, motta a piesne.

tohto druhu bolo aj stanovište „Zaujímavá fyzika“ pod vedením pána profesora Šablu, kde si mohli zvedavci pozrieť rôzne fyzikálne pokusy, ktoré na hodinách bežne robíme.

Informatické oddelenie sa tiež neulievalo a našim hosťom pripravilo hry v programovacom prostredí Scratch.

No a aby sme nevynechali ani Umenie a kultúru, v bývalej ping-pongárni (miestnosť oproti riaditeľni) bola pripravená výstava „Moc drogy“, ktorá je ešte stále inštalovaná a môžete si ju prezrieť aj Vy. Taktiež naša telocvična bola využitá, prebiehali tu totiž ukážky netradičných športov.

Keďže niektorí naši žiaci sú aktívny nielen na Zemi, ale aj v okolitom vesmírnom priestore, pripravil si

Deň otvorených dverí

Monika Wikarská a Michal Polovka

Dňa 4. decembra sa na našej škole uskutočnil Deň otvorených dverí, vďaka ktorému mohli záujemcovia o štúdium našu školu trochu spoznať skôr, ako prídu „naostro.“

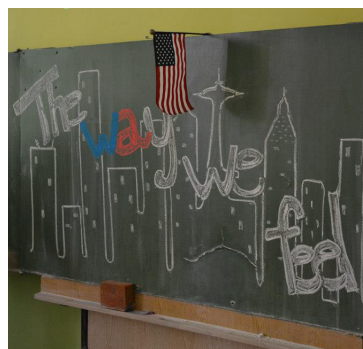
Exkurzia prebiehala v skupinkách po rôznych stanovištiach.

Ako prvé získali návštevníci základné informácie o škole, kde si taktiež mohli pozrieť zaujímavý film o nás a našich kvalitách, opäť z dielne pána profesora Plšíka.

Ďalším stanovišťom bolo „Hobbies“, kde žiaci našej školy rozprávali o svojich záľubách a záujmoch, samozrejme v angličtine. V Anglickom jazyku bolo aj stanovište USA, kde tí cestovateľsky skúsenejší z nás rozprávali o svojich zážitkoch z pobytu v Štátoch.

Z cudzojazyčných stanovišť možno spomenúť ešte ruštinu, nemčinu, francúzštinu a španielčinu, kde si mali možnosť ako naši žiaci, tak aj návštevníci, otestovať hravou formou svoje znalosti z daného jazyka.

Už klasickým podujatím pri akciách

Všetkým sa nám to podarilo a naše dopoludňajšie aktivity sme ukázali na večernom programe.

S psychologičkami sme celý čas riešili seba ako osobnosť a celkové sebaopoznávanie. Trochu sme sa čudovali, prečo nám to vlastne dali, keďže sme už druháci, a tak už čo to o sebe vieme. No aj napriek tomu sme sa toho veľa dozvedeli.

Dozvedeli sme sa, ako nás vnímajú spolužiaci a možno aj to, ako vnímame sami seba, dostávali sem také tzv. spätné väzby. Bolo pekné a príjemné počúvať o sebe dobré veci a naopak ťažké počúvať tie zlé. No vďaka tomu sme sa naučili lepšie znášať kritiku, priznať si chyby, lepšie znášať stres, dostali sme informácie, ako sa efektívnejšie učiť.

Ja sama som si myslela, že psychosociálny výcvik mi nič nedal, no neskôr som svoj názor prehodnotila a zistila som, že som sa dozvedela veľa vecí, o ktorých som ani netušila. Verím, že každý účastník si niečo odniesol, či už upevnený kolektív, alebo vedomie, že je pokojnejší, a že sa dokáže ovládať.

Počas celého pobytu sme mali aj prestávky na oddych, počas ktorých sme sa lepšie spoznali v rámci ročníka.

Psychosociálny výcvik trval iba tri dni, no aj napriek tomu si ich budeme pamätať navždy.

Zber papiera

Simona Gorelová

Jedného dňa nás pani učiteľka oboznámila s tým, že sa bude konať súťaž v zbere papiera a že tá trieda, ktorá vyhrá, dostane ako odmenu sladkú tortu.

Všetci sme sa začali tešiť a dúfať, že to vyhráme a odmena nás neminie. Celá trieda sme sa veľmi snažili a postupne sa papiera poriadne nahromadilo. Pár dní pred ukončením súťaže sme sa dozvedeli, že tercia nás predbieha. V predposledný deň súťaže sme sa veľmi snažili, a tak sme chodili do obchodov, či by nám nemohli dať pár kilogramov papiera navyše. Na druhý deň ráno sme videli pred školou autá plné papiera, ktorý patril príme. Všetko sme odniesli do miestnosti určenej na zber. Tam nám papier odvážila pani učiteľka Katreniaková. Celý deň sme boli nedočkaví, no potom nám oznámili, že sa môžeme tešiť z výhry. Nazbierali sme až 1050 kilogramov. Keď sme sa to dozvedeli, v triede vypukla veľká radosť. Strašne sme sa tešili na tortu. O necelý týždeň na hodine slovenčiny k nám prišiel pán riaditeľ a pani zástupkyňa a zablahoželali nám, odovzdali tortu a popriali veľa úspechov do budúcnosti. Torta bola nádherná. Postupne nám z nej začala pani učiteľka triedna krájať. Celej triede veľmi chutila. Z výhry sme sa veľmi tešili a uvedomili sme si, že celá tá snaha sa nakoniec vyplácala.

tatných si spomenieme, keď nám niečo treba. Pritom si ani neuvedomujeme, že toto všetko sa raz pominie. Možno si poviete, mne to môže byť jedno, mňa sa to netýka. Naozaj? Čo tu po Tebe zostane? Krásny dom? Rozpadne sa. Milióny na účte? Sú to virtuálne papiere potlačené farbou. Kde zostali duchovné hodnoty? Či si len hlava, ruky, trup a dve nohy bez duše?

„...nikdo nevidí, jak život, jak nám utíká,
peníze a peníze jak v hnízdech divjech strak.“
(Nedvedi - Puškin)

Čo sú tie duchovné hodnoty, ktorých majú všetci plné ústa? V prvom rade láska. Nie prízemná, fyzická „láska“ založená na telesnej príťažlivosti. Mám na mysli vysokú lásku. Nezištnú obetavú pomoc, schopnosť odpúšťať a prijať druhého so svojimi chybami (o uvedomení si vlastných ani nehovoriac). To by si však žiadalo vzdať sa svojho „dokonalého šťastného života“ a nastúpiť na cestu pravého šťastia.

„Vchádzajte tesnou bránou, lebo priestranná brána a široká cesta vedie do zahynutia, a mnohí ňou vchádzajú“
(Ježiš Kristus, Mt 7:13)

Trapas z prímy

Zamknutí

Moji spolužiaci sa dlho prezliekali v šatni v telocvični, a keď všetci okrem nich odišli, nerobili si z toho nič. Učiteľ si myslel, že už sú všetci vonku, a preto zamkol celú budovu a odišiel. Nikto si na nich nespomenul až do chvíle, kým neprišla p. učiteľka Šatanková a neopýtala sa, kto chýba. Vtedy si chlapci spomenuli na tých dvoch, ktorí ešte stále boli v telocvični! Nikto im neveril, že sú naozaj tam, a tak sa išla učiteľka presvedčiť. A naozaj ich tam našla sedieť v šatni celých vystrašených...

Emma Barilová

Hodnoty

Michal Polovka

„Existujú ľudia tak chudobní, že jedinú čo majú, sú peniaze“

„...si normálny? Vieš, koľko to stálo?“ alebo „Nedám! Ten mobil mi ocko kúpil za 200 Eur...“ počúvam z úst detí (!), keď sa prechádzam po uliciach, potichu im závidiac slobodu. Vlastne, už ani nie. Niežeby sa už nehádali, ale slobodné určite nie sú. Majú plné oči striebra. Ako iste viete, striebro sa používa ako odrazová plocha zrkadiel. Tak aj tieto deti vidia len seba a farebné papieriky s číslami. Kamaráti sú tu len na to, aby obdivovali ich nový smartfón a závideli. Všetko sa točí len okolo nich, čo je trochu zvláštne, lebo „všetko“ sa môže točiť okolo „každého“ iba ak sú „všetci“ na jednej osi. Jedna os však znamená jednotu a týmto egoistickým prístupom sa nedá vytvoriť. Takto vzniká blúdny kruh a ako to býva, kruhy nevedú nikam.

Fajn, pekné kecy, no pointa nikde. Prečo sú deti také? Nie preto, že sme takí všetci (česť výnimkám) a ideme im vzorom? Ženieme sa za márnosťou, za pieskom na púšti, za vodou v mori. Žijeme v „krásnom“ vykachličkovanom súkromnom svete a na os-

Metafora

Michaela Bodyová

Načo sú nám metafory?
Načo skrývať význam slov?
Načo kričať - ľudia horí,
keď už plameň vyhasol.

Načo sú nám pekné slová?
Načo básne plné krás?
Sú jak deti bez domova,
s pocitom, že zastal čas.

Postávajú na ulici,
núkajú nám svoje ja,
a ja chrapúň ružolíci,
nechám sa vniesť do raja.

Akýže je to už len raj
bez Evy a Adama?
Len s jablkom, ktorý táraj
menom Had, ti núka: „Na“

Báseň nepokrytá plátnom,
nahá, čistá, nevinná,
ľudia vravia: „Čo je na tom?“
Metafora povinná.

Predsá nie je to len prelud,
v tvojom kraji ďaleko nezájdu.
Ja však vravím dievča neblúď,
lebo ťa viac nenájdu.

Tí, ktorých som poslal vlakom,
aby s tebou bežali
a pošepkal všetkým vtákom,
aby hlasno škiekali

V tej chvíli by som mal byť s tebou
a nie doma zbabelo.
Pohladiť ťa vínnou révou
a pobožkať na čelo.

Načo sú nám metafory?
Načo skrývať význam slov?
Že som z toho smútku chorý,
vidno spoza metafor.

Načo sú nám pekné slová?
Načo básne plné krás?
Keď sa mi v srdci tvoja láska uchová,
túžim ťa vidieť a znova zažiť ten jas.

Načo, žačo, prečo a čo
proti robiť mám?
Bojím sa ty dobre vieš to,
bojím sa, že budem sám.

Nocou blúdiť po ulici,
spolu s tými z domova,
nebudem viac ružolíci,
lež len živá mŕtvola.

Expedícia demos-kratos alebo Kopenhagen – Poprad-Tatry v skratke

Monika Wikarská a Michal Polovka

Ešte začiatkom školského roka, konkrétne 13. až 16. septembra, hostila naša škola delegáciu ambasádorov a učiteľov z Dánska.

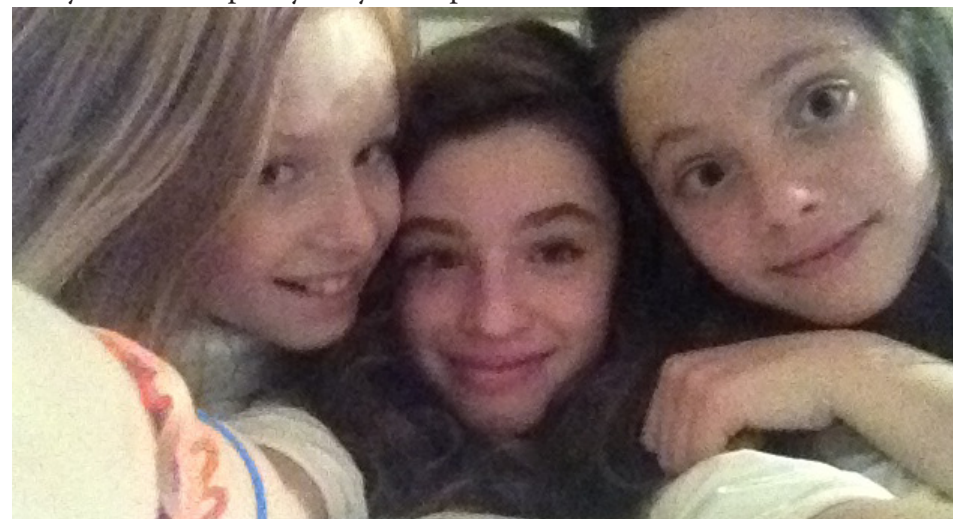
Všetko sa to začalo vo štvrtok trinásteho v Bratislave, kde prišli skupinku Severanov uvítať vyslanci našej školy. Žiadne tradičné privítanie chlebom a soľou sa síce neuskutočnilo, za to sme ich však privítali milým slovom a obrovským transparentom „Welcome our Danish friends“, ktorý, ako Ste si mohli všimnúť, neskôr visel aj na schodisku na prvom poschodí.

Cesta autobusom do Popradu bola dostatočne dlhá na vzájomne spoznanie, dokonca sme si stihli aj spoločne zaspievať hity svetovej hudby a dozvedieť sa čo-to o živote v Dánsku.

prežili, lebo sme sa veľmi tešili na večernú súťaž - MISS a PRINC prímy! S kamarátkami sme to všetko chystali, aby večer bolo všetko tip-top. O šiestej sa to všetko začalo- privítali sme rodičov a pani zástupkyne. V strede súťaže do penziónu Tatrania zavítal aj pán riaditeľ, ktorého sme privítali veľkým potleskom. Po tom čo sme oboznámili vyučujúcich a rodičov s tým, že okrem žiakov aj oni budú hlasovať, sme šli všetky hlasovacie lístky zrátať a vyhlásili sme princa a miss. Miss sa stala Ema Martonová a princom sa stal nik iný ako Samo Výrostek. Pána riaditeľa sme poprosili, aby dievča a chlapca korunoval a šerpoval a pani zástupkyne sme poprosili, aby krájali krásne torty, ktoré nám upiekli mamky našich spolužiakov. Po tejto vydarenej akcii rodičia poodchádzali a my sme mali super diskotéku. Na ďalší deň sme mali na pláne šlapať sedem km do Tatranskej Lomnice - do múzea. Tam nasledovalo pozeranie dokumentárnych filmov o Tatrách a o svištoch. Potom sme si obhliadali vypreparované zvieratá a, samozrejme, sme sa pri nich aj na pamiatku odfotili. Keď sme sa vracali naspäť, presvedčili sme sa, aké vie byť počasie v Tatrách nevyspytateľné a mnohí z nás, ktorí si nezobrali pršiplášť, zmokli.

Na záver môžem s určitosťou napísať, že to bol neopakovateľný týždeň, na ktorý budú žiaci prímy vždy radi spomínať.

Škola v prírode

Simona Gorelová

Tie krásne dni sa začali v pondelok, keď sme dorazili na miesto - do Starej Lesnej. Celá príma sa v sprievode pedagogického dozoru p. učiteľky Valigurovej a p. učiteľky Nischovej ubytovala v nevelkom, ale zato útulnom penzióne Tatrania.

Neskoršie, ale ešte v tento deň, sme sa zoznámili s peknou podtatranskou obcou, kde nás čakal celý týždeň plný aktivít a dobrodružstiev. Celý deň sme sa veľmi zabávali, večer zas sme si hovorili príbehy, boli sme na počítači a písali sme si s chlapcami z vedľajšej izby. Ráno bol budíček o siedmej. Po našom ponocovaní sa nám veľmi ťažko vstávalo. Šli sme na raňajky, potom sme mali hodinu slovenčiny a po nej sme navštívili Observatórium v Starej Lesnej. Tam mala pani inžinierka prednášku o atmosfére. Po hodinovej prednáške sme nahliadli do meteorologickej záhrady, kde sme všetky spomínané pomôcky videli naživo.

Pomaly sme z Observatória odišli a vrátili sa späť do nášho penziónu, kde na nás už čakal obed. Najedli sme sa a čakali nás tri hodiny angličtiny. Po večeri nasledovali spoločenské hry a o desiatej večierka. Ráno sme sa znova najedli a šli sme plávať. Plávali sme hodinu. „Doma“ nás čakali ďalšie hodiny angličtiny, ale to sme už nejako

Keby ste chceli študovať v Dánsku, určite nečakajte lážoplážo. Školský systém je tam veľmi prísny a okrem tvrdých ročníkových testov si treba zvyknúť aj na týždenné „zadania“, ktoré sa úrovňou približujú našim seminárnym prácam. Ich štruktúra vyučovania je celkom odlišná, usporiadaním predmetov trochu podobná našim vysokým školám. Všetky informácie majú na internete, kde učitelia zverejňujú úlohy aj s takzvanou „deadline“, do ktorej ich musia odovzdať. Každý ich predmet trvá až 105 minút. Je to praktickejšie v tom, že sa nemusia učiť na toľko predmetov za deň naraz, majú možnosť sa na každý z nich náležite pripraviť. Okrem toho je cez hodinu viac času zamerať sa na rozoberanú problematiku. „U vás je to zvláštne, nestihli sme sa poriadne porozhliadať a už bol koniec,“ čudovali sa niektorí. Boli prekvapení dokonca aj tým, že máme zvonček ohlasujúci koniec a začiatok hodiny. Prišlo im to veľmi striktné. „Náš prístup ku škole a učiteľom je oveľa voľnejší ako ten u vás. Učiteľov oslovujeme po mene, je to osobnejšie. Sú predsa našimi priateľmi, pomáhajú nám s vypracovávaním úloh a okrem toho spolu chodíme na rôzne výlety, kde sa viac spoznávame. Dokonca nás zarazilo, keď sa všetci v triede po príchode učiteľa postavili. Nie je dôvod, prečo by sme k nim nemali mať rešpekt úplne prirodzene,“ skonštatovala menšia skupinka, s ktorou sme sa boli

pozrieť na hodinu angličtiny, keď mali možnosť zoznámiť sa s našou školou a zúčastniť sa vyučovania. Preto, aj keď je ich škola dosť náročná, vzťah k nej majú pozitívny a sú na ňu hrdí. V mentalite ich národa je prirodzená motivácia vzdelávať sa a dosahovať čo najlepšie výsledky. Predmety si od začiatku vyberajú dobrovoľne. Zo všetkých si môžu zvoliť danú úroveň, ktorú chcú počas troch rokov

na gymnáziu nadobudnúť. (Ich základná škola trvá desať rokov.) Na dosiahnutie najnižšej úrovne C stačí, aby študovali predmet jeden rok, úroveň B trvá dva roky, A celé štúdium, teda tri roky. Ak chcú skončiť školu, potrebujú skončiť aspoň 7 predmetov na úrovni C, 3 na B a 4 na úrovni A. Každý rok majú preto skúšky z danej úrovne každého predmetu. Na konci tretieho ročníka majú teda niečo podobné maturite, ale neberú to až tak vážne, pretože počas štúdia už prešli niekoľkými takýmito skúškami. Mnoho predmetov majú navyše oproti našim gymnáziám, ako napríklad ekonómia, psychológia, filozofia, alebo

čínske spoločenské vedy. Napriek tomu však spoločenský život nijako netrpí, práve naopak, Školská rada každý mesiac usporadúva piatkovú diskotéku, každý rok tradičný maškarný ples, a samozrejme, nesmie chýbať ani oslava na spôsob našej cechovačky. Vďaka tomu sa väčšina z nich pozná a fungujú ako spoločenstvo študentov, nie iba ako kolektívy tried.

Aj v životnej úrovni Dánov a Slovákov badať rozdiely. Keď sme boli v piatok na diskotéke a v sobotu v Aquacity, všetci boli milo prekvapení, aké je to u nás „lacné“. Mať také platy, asi by sa nám tiež všetko zdalo ako pár drobných....

Počas dní hostovania sme sa zúčastňovali rôznych podujatí, výletov a akcií, ktoré sme pripravili. V piatok sa konal divadelný „happening“. Žiaci oboch krajín zaznamenávali na plátno, na čo sú hrdí a čo je typické pre naše krajiny, pri čom sme si viac priblížili naše kultúry. Túto pamiatku na stretnutie s nimi môžete vidieť pred školou na Veľkom Kamennom Kvádri aj so stoličkami podrôtovanými ako most, symbolizujúci spojenie našich krajín touto výpravou.

Kľúčovým bodom programu bola prezentácia o demokracii a práci ambasádorov na gymnáziu Gladsaxe (nakolko naša škola s projektom ambasádorov iba začína, prišli nám odovzdať svoje rady a skúsenosti).

Návštevníkom sa pobyt u nás, ako sa sami vyjadrili, veľmi páčil a rozhodne išlo o veľmi cennú skúsenosť pre obe školy. Na oplátku pôjdu na jar niekoľkí ambasádori našej školy do Dánska, kde sa už vraj na nás veľmi tešia.

